

گزارش

بحران اعتصاب، چالش بزرگ و جدی دولت سارکوزی

با تاکید مقام‌های پاريس بر اصلاحات در امور مستمری‌بگیران و بازنشستگان و باور آنها بر اینکه این اصلاحات اقدامی مهم در جبران کسری بودجه خواهد بود، دولت سارکوزی یکی از بحران‌های جدی در کشور را تجربه می‌کند. به گزارش ایسنا، رویترز در این زمینه نوشت: «تجاذب‌های مختلف در فرانسه که با اصلاحات امور مستمری‌بگیران و بازنشستگان مخالف هستند در حال افزایش اقدامات خود علیه این سیاست دولت نیکلا سارکوزی رئیس‌جمهور فرانسه هستند. از جمله اقدامات جدید این تجاذبیه اختلال در روند سوخت‌رسانی و به دنبال آن کسری سوخت و گاز در اکثر نقاط فرانسه بوده‌است. مقامات اتحادیه‌ها و سازمان‌دهندگان تظاهرات‌ها و اعتصاب‌ها در فرانسه تصمیم گرفته‌اند فشار خود را به دولت سارکوزی برای لغو سیاست‌هایش در افزایش سن بازنشستگی از ۶۰ به ۶۲ سال افزایش بدهند و با توجه به تظاهرات‌ها و اعتصاب‌های گسترده در فرانسه به نظر می‌رسد دولت سارکوزی با چالش جدی از آغاز به قدرت رسیدن مواجه است. اندک‌اندک اعتصاب‌ها در فرانسه گسترده شد و کارکنان سرویس‌های عمومی بیشتری به معترضان پیوستند و کارکنان خطوط هوایی و راه‌آهن شهرهای مختلف فرانسه نیز به این سیاست‌های سارکوزی اعتراض کردند و این اعتصاب و تظاهرات باعث بروز اختلالات جدی در روند فعالیت‌های روزمره سرویس‌های خدمات عمومی فرانسه شده است. در حال حاضر مهم‌ترین نگرانی دولت فرانسه کمبود سوخت به واسطه اعتصاب‌ها در این کشور بوده است. حال این سوال مطرح است که دولت فرانسه تا چه زمانی می‌تواند با ذخایر سوخت در مقابل کسری سوخت در این کشور مقابله کند. اعتصاب پالایشگاه‌ها در راس اعتصاب‌های چند روز اخیر فرانسه بوده است و بیش از ۵۰۰ مرکز انتقال سوخت در سراسر فرانسه با کسری سوخت مواجه شده‌اند. مقامات فرانسه اخیراً اعلام کرده بودند که فرانسه ۹۸ روز ذخیره سوخت و نفت در اختیار دارد، البته استفاده دولت سارکوزی از ذخایر استراتژیک سوخت خود نیاز به استقرار نیروهای پلیس و حتی ارتش برای جلوگیری از دسترسی معترضان و اعتصاب‌کنندگان به این سوخت‌ها دارد که این خطر درگیری‌ها را در فرانسه افزایش خواهد داد. مقامات اتحادیه‌ها در فرانسه تصمیم گرفته‌اند مواضع خود را قوی‌تر کنند تا در این راستا دولت سارکوزی با چالش‌های بیشتری مواجه شود. اتحادیه‌ها در فرانسه در حال حاضر بیشتر نگران

یک موضوع هستند و آن اینکه حمایت‌های مردم فرانسه از امله تظاهرات‌ها و اعتصاب‌ها کاهش یابد. در نظرسنجی‌های جدید مشخص شد اکثر مردم فرانسه از اعتصاب‌ها حمایت کرده‌اند اما اختلال جاری در روند نقل و انتقالات و سفرها ممکن است باعث تغییر نظر مردم شود. رهبران اتحادیه‌ها قول داده‌اند در صورت تصویب این اصلاحات توسط سنای فرانسه بار دیگر به اعتراض‌های خود ادامه دهند. در حال حاضر سارکوزی با بزرگ‌ترین آزمون دوران ریاست‌جمهوری خود مواجه است و حتی ممکن است برای کاهش تنش‌ها به کارکنان بخش‌های سوخت و نفت با هدف پایان اعتصاب‌ها در پالایشگاه‌ها، پیشنهادهای سازش کارانه مطرح کند. حتی این امکان نیز وجود دارد که سارکوزی در راستای پایان دادن به تنش‌ها و اعتصاب‌ها از مقامات اتحادیه‌ها دعوت کند تا به مذاکره بپردازند» و روزنامه فینانشال تایمز نیز در گزارشی به مورد اعتصاب‌ها در فرانسه نوشت: «اگر قرار باشد قهرمان غیررسمی در اروپا برای اعتراض‌های خیابان‌ها اعلام شود، فرانسه و یونان برنده این قهرمانی خواهند بود. کارگران و اتحادیه‌ها در این دو کشور پیش‌تاز اعتراض‌ها در اروپا بوده‌اند. به دلیل تأثیر سختگیرانه دولت سارکوزی مردم این کشور علیه سیاست‌های کاخ الیزه تظاهرات کرده‌اند و این تظاهرات فرانسه را عملاً فلج کرده است. بحران در فرانسه یکی از نمونه‌های مشکلات در اتحادیه اروپا به دنبال بحران افزایش بدهی و کسری بودجه بوده است. اقدامات برای نجات اروپا از طریق صندوقی جدید اتحادیه با جدیت تمام توسط مقامات اروپایی در حال پیگیری است. کارشناسان معتقدند اعتصاب‌ها در فرانسه به کشورهای دیگر اروپا نیز کشیده می‌شود و موجی از ناآرامی، اروپا را فرا می‌گیرد. مردم کشور فرانسه به هیچ وجه اصلاحات امور مستمری‌بگیران را نپذیرفته‌اند و دولت سارکوزی را به ناکامی در سیاست‌هایش متهم کرده‌اند.» هفته‌نامه اکونومیست نیز در گزارشی در مورد ناآرامی‌های اخیر در فرانسه نوشت: «اعتصاب‌های مردمی در فرانسه به اعتصاب‌های کارکنان راه‌آهن، معلمان، کارکنان پالایشگاه‌ها و حتی عدم انتشار روزنامه‌ها نیز کشیده شده و به دنبال اعتصاب‌های جدید در فرانسه دولت با کسری سوخت نیز مواجه شده و به گفته کارشناسان دولت فرانسه عملاً با بحران روبه‌رو است. به نظر می‌رسد این اعتراض‌ا با این جایگاه و عزم قوی اتحادیه‌ها برای ادامه تظاهرات‌ها همچنان در سراسر فرانسه ادامه داشته باشد و سازمان‌دهندگان اتحادیه‌ها می‌خواهند تا تسلیم شدن دولت سارکوزی به اعتصاب‌ها و تظاهرات‌ایشان ادامه دهند. به دنبال بروز کسری سوخت در فرانسه، نیکلا سارکوزی از وزرای کابینه استعفا نخواستی را برای تضمین تأمین سوخت برقرار کنند. حتی کسری سوخت باعث ایجاد اختلال جدی در فرودگاه‌های فرانسه شده است و مقامات دولت سارکوزی به شدت نگران این موضوع بوده‌اند. حتی به‌رغم اعلام دولت فرانسه مبنی بر اینکه هیچ‌گونه کسری سوخت وجود ندارد، حدود ۵۰۰ تا هزار مرکز سوخت‌رسانی اعلام کردند با کمبود سوخت مواجه هستند. اعتصاب‌های فرانسه در حالی روز به روز گسترده‌تر می‌شود و معترضان بیشتر از اصناف مختلف به این اعتراض‌ها می‌پیوندند که هراس از بروز ناآرامی در فرانسه در ادامه این اعتراض‌ها، مقامات این کشور را به شدت نگران کرده است. هفته آتی هم برای معترضان و هم برای مقامات دولت سارکوزی سرنوشت‌ساز است. باید دید که آیا این اعتراض‌ها در فرانسه ادامه خواهد یافت یا سارکوزی می‌تواند با ارائه پیشنهادهای مشوافانه اتحادیه‌ها را به پایان این اعتصاب‌ها و تنش‌ها متقاعد کند؟»

سر در گمی روس‌ها بین دیکتاتوری و دموکراسی

حدود دو سال پیش هنگامی که دوران هشت‌ساله ریاست‌جمهوری ولادیمیر پوتین به پایان رسید و دیمیتری مدودف به جای او بر عالی‌ترین مسند اجرایی روسیه تکیه زد به باور بسیاری از تحلیلگران ولادیمیر پوتین در فرآیند انتقال قدرت با یک «تردستی» کفه ترازو را به نفع خود سنگین کرد و قدماتی را فراهم آورد که از دید بسیاری از ناظران سیاسی اندکی دور از انتظار به نظر می‌رسید. او با وجود اینکه پست ریاست‌جمهوری را تحویل داد، با درایتی که به خرج داد، بدون تغییر قانون اساسی، در مرکز پرگار سیاست روسیه باقی ماند و دومین مقام قدرتمند صحنه اجرایی کشور، پس از فرزندخوانده سیاسی‌اش، مدودف شد. به زبان ساده‌تر، پوتین رفت که بماند. او با اعمال تغییراتی در قانون، ترتیبی فراهم کرد که در مقام نخست‌وزیر بتواند دولتمدان را بازخواست کند.

به این ترتیب در واقع اختیارات رئیس دولت، از رئیس‌جمهور به نخست‌وزیر منتقل شد. و این به آن معنی بود که نقش پوتین در صحنه سیاسی روسیه نسبت به نخست‌وزیران سابق این کشور، همچون میخائیل فرادکوف و ویکتور سوروکوف، یک نقش «ظهوری» ریاست دولت نیست. پوتین و مدودف به طور مشترک اعلام کرده‌اند «حکومت دوکله» جدید در روسیه، در راستای حفظ ثبات سیاسی و اقتصادی کشور است؛ یک «دموکراسی دوکله» حاصل فعالیت هم‌زمان رئیس‌جمهور مدودف و نخست‌وزیر پوتین. به زعم آنها تنها با این روش می‌توان کشور را در مسیر پیشرفت حفظ کرد. پوتین یکی از اعضای سابق «کاکب» است که در جوانی به ریاست اداره اطلاعات و امنیت روسیه برگزیده شد. او با پوشیدن لباس کابوی نیمه‌برهنه سوار بر اسب، خود را در اذهان عمومی، به خصوص زنان جذاب نشان می‌داد. برخی از روشنفکران روسیه معتقدند نخست‌وزیر فعلی روسیه در پشت قتل‌های اعضای سابق «کاکب» نقش داشته است. نویسنده معروف روسیه «الکساندر لیتوینکو» افسر سابق سرویس امنیتی فدرال روسیه، کاکب و نویسنده کتاب «انفجار روسیه: ترور از درون» پوتین را یکی از برجم‌ترین سیاستمداران جهان که همچنین از تیربینی و هوش سیاسی بالایی برخوردار است، معرفی می‌کند.

«روسیه باتالاقی از انحطاط، بی‌عاطفگی و فساد است.» این واژه‌ها نه گوینده‌های امریکایی دارد، نه به سال‌هایی دور اشاره می‌کند. اینها تازه‌ترین سخنان میخائیل گورباچف واپسین رهبر اتحاد جماهیر شوروی

بحران در باقیمانده اتحاد شوروی رو به افزایش است

گورباچف در نکوهش رفتارهای ولادیمیر پوتین و دیمیتری مدودف هشدار داده است که روسیه ممکن است با دنبال کردن رویه کنونی با انفجار خشم مردم روبه‌رو شود.

گورباچف در گفت‌وگویی با مجله اسناب گفته است شرایط جامعه روسیه به گونه‌ای است که در صورتی که اصلاحات دموکراتیک به سرعت اجرایی نشود فروپاشی آن مانند فروپاشی شوروی خطری جدی است. گورباچف به اسناب گفته است وقتی مردم بفهمند نظر آنها اهمیتی ندارد و هیچ چیز به آنها بستگی ندارد، به خیابان‌ها خواهند آمد.

اما آیا به راستی چنین است؟ گویا روس‌ها بین دیکتاتوری ماکیاولیستی و دموکراسی آنتی مانده‌اند. رویدادهای سه دهه گذشته چنین می‌نماید، گرچه باورها بیشتر به این سو گرایش دارد که کفه دموکرات‌ها سنگین می‌کند. گواه اینکه هر یک از این ایدها هوادارانی در میان خرس‌ها دارد که در پیشامدهای گوناگون می‌توان یافت.

مردم پسند شدن ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهور مقتدر سابق و نخست‌وزیر بافوذ کنونی، نشانه این است که برخی از روس‌ها حاکمی را بسیار می‌پسندند که جایگاه روسیه را پس از یک دهه کم‌رونق بالا می‌برد و در کنار آن آزادی‌ها را محدود می‌کند؛ سیاستی که در روزهای سررشته‌داری دیمیتری مدودف هم ادامه یافته است. همین سیاست‌های سختگیرانه این زوج است که فریاد میخائیل گورباچف را برآورده

حمیدرضا آریان‌پور

است. گورباچف و سخنان بسیار تند وی علیه جفت پوتین و مدودف خود نشانه دیگری از درماندگی روس‌ها بین دو ایده داشتن دیکتاتور قدرتمند و مردمسالار آزادی‌گراست.

گورباچف بین روس‌ها محبوب نیست. روس‌ها وی را گناهکار جامعه روسیه به گونه‌ای است که در صورتی که دردسره‌ای اقتصادی پس از آن می‌دانند؛ فروپاشی که به کاهش قدرت اسلاوها انجامید. نظام کمونیستی روسیه گرچه استالین داشت اما

چنان پیش رفت که نخستین انسان را به فضا فرستاد. گورباچف نخستین رهبر حزب که در زمان انقلاب اکثتر هنوز به دنیا نیامده بود، پس از روی کار آمدن در سال ۱۹۸۵ میلادی اصلاحات سیاسی و اقتصادی وسیعی را آغاز کرد؛ اصلاحاتی که به آزادی‌های بیشتر و پایان جنگ سرد انجامید. روسیه به غرب نزدیک شد و به بلوک شرق آزادی عمل داد. گرچه روند اصلاحات سیاسی روس‌های خسته از اختناق را شادمان کرد اما اقتصاد روسیه پس از روی کار آمدن گورباچف درگیر مشکلاتی شد. پس آن نظام میلیتاریستی با آن سابقه وحشتناک سرکوب تا جایی محبوب روس‌ها بوده است. اما انتقادهای شدید گورباچف را نمی‌توان نادیده گرفت. حرف‌های وی شواهدی روشن دارد. چند سالی است که روسیه شاهد اعتراضات مردمی کوچک و بزرگ بوده است؛ تظاهراتی که شعارهای «دموکراسی‌خواهانه و آزادی‌طلبانه» داشته‌اند. کنش مردم به سیاست‌های اقتدارگرایانه پوتین و مدودف روز بروز بیشتر می‌شود.

شد. پس آن نظام میلیتاریستی با آن سابقه وحشتناک سرکوب تا جایی محبوب روس‌ها بوده است. اما انتقادهای شدید گورباچف را نمی‌توان نادیده گرفت. حرف‌های وی شواهدی روشن دارد. چند سالی است که روسیه شاهد اعتراضات مردمی کوچک و بزرگ بوده است؛ تظاهراتی که شعارهای دموکراسی‌خواهانه و آزادی‌طلبانه داشته‌اند. کنش مردم به سیاست‌های اقتدارگرایانه پوتین و مدودف روزبه‌روز نیرومندتر شد

□

سارکو در گرداب اعتراض و اعتصابات صنفی

اردشیر زارعی‌قنوتانی

اقتصادی دولت راستگرای سارکوزی با طبقه کارگر و متوسط فرانسه است که در نهایت نتیجه این نبرد از جنبش خیابانی و ملی شود که در آن صورت کنترل آن دست دولت خارج خواهد شد. تمام نشانه‌های کنونی دال بر این موضوع است که فرانسه هم‌اینگ در آستانه یک جنبش فراگیر اعتراضی قرار دارد و اعتراضات در تمامی ابعاد کمی و کیفی خود در حال تعمیق است. افول اعتبار سارکوزی و جناح راست فرانسه در دوگانه رکود اقتصادی و جنبش اعتراضی برای رهبران الیزه هزنه‌های سنگینی دربر خواهد داشت که چنانچه امروز توانوان آن را پرداخت نکنند در آینده و بزنگاه هر انتخاباتی هزینه‌های انباشت‌شده آن را دوچندان پرداخت خواهند کرد.

مناقشه کنونی بر سر قانون افزایش سن بازنشستگی در فرانسه تقابل بین سیاست‌های نولیبرال و ریاضت

چهارم

تا پوتین را به واکنش واداشت. پوتین برای آرام کردن خرده‌هایی که به وی گرفته شده است گهگاه اطرافیان

خود را به سختی سرزنش کرده است. در بسیاری از تظاهرات شخص پوتین هدف شعارهای سخت بوده است. پوتین حتی در مورد اعتصاب سراسری یک شهر صنعتی مجبور شد در میان کارگران و معترضان حضور یابد و تمامی خواسته‌های آنان را بپذیرد. پس دموکراسی واقعی هم در روسیه حایمان بسیاری دارد. چنان‌که از اوضاع روسیه و روس‌ها برمی‌آید، شمار هواخواهان دموکراسی روز به‌روز در حال افزایش است. مهم‌تر آنکه پوتین هم که در سال‌های نخست زمامداری با تحویل گرفتن امور از فردی چون یلتسین مورد توجه مردم قرار گرفته بود، اندک‌اندک جایگاه خوب خود را میان مردم از دست می‌دهد. سال‌های ریاست‌جمهوری و نخست‌وزیری پوتین با محدودیت رسانه‌ها و بدتر شدن وضعیت حقوق بشر همراه بوده است؛ سال‌هایی که از انتخابات مانند بسیاری از کشورهای اینچنینی به عنوان پوششی برای پیشبرد سیاست‌های دلخواه استفاده شده است.

پوتین و همفکرانش که در حزب روسیه متحد گرد هم آمده‌اند تقریباً تمامی نهادهای مهم سیاسی، اقتصادی و اجتماعی از دست گرفته‌اند. با تمام اینها، سخنان گورباچف بسیار جالب توجه است. گورباچف که در روزهای نخست بر سر کار آمدن پوتین از او حمایت کرده بود این روزها به یکی از سرسخت‌ترین و تندترین مخالفان او تبدیل شده است.

آخرین رهبر شوروی پیش از این‌ سن حتی به عدم رایعت دموکراسی از سوی پوتین در چین هم اعتراض کرده بود. در سال ۲۰۰۴ میلادی و پس از یورش‌های تروریستی چین، پوتین که آن زمان رئیس‌جمهور بود برنامه‌ای برای جایگزینی انتخابات فرمانداران بومی با ساز و کاری که در آن فرمانداران به طور مستقیم از سوی رئیس‌جمهور معرفی می‌شدند، پیشنهاد داد. گورباچف چنین کاری را دوری از دموکراسی نامیده بود اما در گفت‌وگویش با اسناب دیگر بسیار از این لحن ملایم فاصله گرفته و به درجه‌ای از بی‌سابقه دگرگون شده است. گورباچف در گفت‌وگو با اسناب افزوده است بزرگ‌ترین خطر پیش روی روسیه، فشاری است که در جامعه انباشته شده است؛ فشاری که می‌تواند در آنی مردم را به خیابان‌ها سرازیر کند. با چنان نیرویی که هیچ کسی نتواند از آن بگریزد. آخرین رهبر شوروی کمونیستی باور دارد مقامات فعلی نمی‌توانند از پس مشکلاتی که کشور با آن روبه‌روست برآیند.

وی می‌گوید: «آنها نمی‌توانند باعث پیشرفت شوند، تنها راه خروج از این انحطاط مشارکت دادن مردم در تصمیم‌گیری‌هاست. بدون مدرنیزاسیون نهادهای دموکراسی هیچ پیشرفتی نمی‌تواند وجود داشته باشد، نهادهای دموکراسی روسیه هم‌اکنون نیمه‌جان هستند. چه کسی چنین دموکراسی می‌خواهد؟»

فشار بر نیروی کار، صاحبان سرمایه و بوروکراسی دولتی قادر هستند به مدت دو سال دیگر در ازای پرداختی خود از کارگران و کارمندان کار بکشند. به گزارش فرانس‌پرس آقای سارکوزی در عصر دوشنبه در جلسه‌ای با حضور «فرانسوا فیون» نخست‌وزیر و وزیران ارشد کابینه خود با تشکیل ستاد بحران، وضعیت اضطراری جهت رسیدگی به معضل سوخت‌رسانی را تایید کرد. هرچند مجلس سنای فرانسه نشست خود برای بررسی قانون اصلاحیه بازنشستگی را به جهت تعمیق اعتراضات به تعویق انداخت اما هنوز رئیس‌جمهوری و تیم اقتصادی وی بر مواضع خود تاکید می‌کنند. چنانچه «کریستین لاگارد» وزیر اقتصاد فرانسه گفته است: «با توجه به کسری بودجه ۲۲ میلیارد یورویی صندوق بازنشستگی، اصلاح قانون بازنشستگی تنها راه برون‌رفت از بحران مالی موجود است. این در حالی است که اپوزیسیون چپ فرانسه با انتقاد شدید از اصرار دولت برای نشنیدن صدای معترضان از آنان خواسته است تا زمان تسلیم نشدن دولت به تجدیدنظر در مواضع خود، همچنان به اعتراض و اعتصابات خویش در آرامش ادامه دهند. نکته جالب در این بین، اتحاد و همکاری نزدیک تمام سندیکاها و اتحادیه‌ها در شروع و ادامه این اعتراضات است که در موقعیت جنبشی حرکت‌های صنفی این کشور می‌رود تا به یک سنت تبدیل شود. در صورتی که در وضعیت‌های دیگر چون عرصه انتخابات این سندیکاها و کلا طیف چپ فرانسه معمولاً از تشتت زیادی برخوردار هستند که این اتحاد و افتراق در شرایط متفاوت، میراثی از دوران انقلاب کبیر فرانسه است که تا به امروز پویایی خود را از دست نداده است. در روزهای آینده چنانچه روند تعمیق جنبش اعتراضی ادامه پیدا کند، هیچ راهی به غیر از زانو زدن سارکو در مقابل معترضان باقی نمی‌ماند. دولت پاریس تمام امیدهای خود را برای گذر از زمان بحران و سرخوردگی اتحادیه‌های صنفی از میان مبارزه معطوف کرده و ظاهراً این نقطه تلاقی دوگانه شکست و پیروزی را جناح مقابل نیز به درستی درک کرده است.

نیم‌نگاه

سود و زیان سفر مدودف به ترکمنستان

دیمیتری مدودف رئیس‌جمهور روسیه سفر دوزوره کاری خود به ترکمنستان را روز جمعه ۲۲ اکتبر به پایان رساند. این چهارمین دیدار او از این کشور است. کارشناسان می‌گویند روابط دو کشور هنوز هم در سطحی مناسب نیست. به گزارش دوپچه‌وله، محور اصلی گفت‌وگوهای رهبران روسیه و ترکمنستان پیرامون انرژی، حمل و نقل، ارتباطات، بخش کشاورزی و علوم آموزشی و مبارزه با قاچاق مواد مخدر اعلام شده است. روزنامه‌های ترکمنستان و روسیه گزارش دادند مساله صدور گاز ترکمنستان به روسیه موضوع اصلی مذاکرات رهبران دو کشور بود. منابع غیررسمی ترکمنستان تایید کردند روسیه تلاش دارد ترکمنستان عضو سازمان‌های منطقه‌ای شود و در مساله رژیم حقوقی دریای خزر نیز به مواضع روسیه و دیگر کشورهای ساحلی نزدیک‌تر شود.

همه چیز با یک انفجار شروع شد
با بروز بحران مالی در جهان و پایین آمدن نرخ گاز، روسیه مجبور بود بر اساس قرارداد ۲۵ساله‌ای که در سال ۲۰۰۳ منعقد کرده بود، گاز ترکمنستان را با نرخ ثابت خریداری کند. این مساله زیان اقتصادی فراوانی برای شرکت روسی «گازپروم» به بار آورد. مقامات ترکمنستان دولت روسیه را متهم کردند که به منظور «دامه ندادن به خرید گاز»، باعث انفجار عمدی در خط لوله گازی ترکمنستان به روسیه شده است. در نتیجه ترکمنستان توانست گاز خود را صادر کند و هر ماه حدود یک میلیارد دلار متضرر شد. این رویداد سبب شد ترکمنستان بازار خود را به روی چین باز کند و در ماه دسامبر سال گذشته از راه بزرگ‌ترین خط لوله گازی دنیا، انتقال گاز ترکمنستان به چین آغاز شد. ترکمنستان با احداث شبکه خط لوله داخلی زمینه را برای انتقال گاز خود به وسیله خط لوله نایوکو فراهم کرد.
اواخر سال جاری میلادی نیز قرار است رهبران هند، پاکستان و افغانستان برای مذاکره پیرامون خط لوله تابی («ترکمنستان، افغانستان، پاکستان و هندوستان) و انتقال گاز ترکمنستان به هندوستان به عیش‌آباد سفر کنند. به نظر میثائیل لایوش رئیس

«بنیاد مدافع آزادی و حقوق شهروندی» در آسیای میانه، ترکمنستان در طول یک سال گذشته بیشترین تلاش خود را کرد تا از زیر سلطه روسیه بیرون بیاید. بیش‌تر از هر چیز روسیه از پیوستن ترکمنستان به خط لوله نایوکو نگران است. میثائیل لایوش می‌گوید مدودف تلاش می‌کند نفوذ روسیه را در ترکمنستان توسعه بخشد و سیاست فعال‌تری اتخاذ کند. نورمحمد خاناموف یکی از مقامات بلندپایه سابق ترکمنستان مخالف این نظر است. او می‌گوید ترکمنستان تنها کشور آسیای‌میانه است که رسماً سیاست «مستقل و بی‌طرفانه» را اتخاذ کرده و در سازمان‌های منطقه‌ای از جمله «سازمان همکاری‌های شانگهای» و «پیمان امنیت جمعی» عضو نشده است. به نظر این مقام سابق ترکمنستان، روسیه تلاش می‌کند پیوندهای دیرینه خود را با این کشور تقویت کند و رهبران این کشور را تشویق می‌کند تا وارد سازمان‌های منطقه‌ای شوند. خاناموف تاکید می‌کند ترکمنستان سیاست بی‌طرفی خود را ادامه خواهد داد.

خروج روس‌ها از ترکمنستان
وضعیت روس‌زبان‌های ترکمنستان تاکنون در توسعه و تنش مناسبات دو کشور چه نقشی داشته است؟ دولت‌مردان روزنامه‌نگار مقیم عشق‌آباد درباره وضعیت مردم روس‌زبان چنین توضیح می‌دهد: «در دوره نیازاف رئیس‌جمهور سابق این کشور، حدود ۳۰۰ هزار نفر از شهروندان روس‌زبان، ترکمنستان را ترک کردند. وضعیت روس‌ها در ترکمنستان بد نشده و کارهای سخت هنوز هم به روس‌ها داده نمی‌شود. مثلاً آنها در مزارع پنبه کار نمی‌کنند. خروج روس‌ها از ترکمنستان با پایین آمدن سطح آموزش در این کشور ارتباط دارد، چون نیازاف دستور داده بود دوره تحصیل تا ۹ سال کاهش یابد و شهروندان روس‌زبان مجبور بودند از شهروندی روسیه دست بکشند و فقط تابعیت ترکمنستان را بپذیرند.» به نظر دولت‌مردا با کاهش رانابلقی بردی‌محمداف رئیس‌جمهوری جدید ترکمنستان، اکنون وضعیت تغییر کرده است. او می‌گوید علاوه بر فعال شدن مدارس روسی در ترکمنستان، دانشگاه‌های نفت و گاز روسیه نیز شبهه‌های خود را در عشق‌آباد و نیت‌داغ افتتاح کرده‌اند.

ستاورد سفر مدودف به ترکمنستان
روسیه هنوز هم بزرگ‌ترین خریدار گاز ترکمنستان است. شرکت‌های روسی «استروی‌ترانس‌گاز»، «ایترا»، «کمزاز» و شرکت موبایل «ام‌تی‌اس» روسی بازار ترکمنستان را در انحصار خود دارند. در تاریخ ۱۶ اکتبر شرکت روسی «ایترا» خط لوله گاز «قاراقوم-بی‌لالی» را راه‌اندازی کرد. سال ۲۰۰۹ روسیه حدود پنج میلیارد دلار از ترکمنستان گاز خریداری کرده است. منابع روسی اطلاع می‌دهند ۱۳۸ شرکت در ترکمنستان با سرمایه روسی فعالیت می‌کنند. صاحب‌نظران روس بر این باورند که فعال شدن روسیه در ترکمنستان نتایج مثبتی به بار آورده و نفوذ روسیه در این کشور بیشتر خواهد شد. در عین حال کارشناسان عقیده دارند ترکمنستان با وجود توانایی روسیه «سیاست بی‌طرفی» خود را ادامه خواهد داد.